

UITSPPRAAK

Het College van Beroep voor de Examens van de Radboud Universiteit Nijmegen doet hierbij uitspraak inzake het beroep van:

..... appellant

tegen de beslissing van

de examencommissie Bedrijfskunde verweerster

I Ontstaan en loop van het geding

Bij schrijven gedateerd 1 mei 2012, ingekomen op 30 mei 2012, heeft appellant pro forma beroep ingesteld bij het College van Beroep voor de Examens (hierna: het College) tegen de uitslag van het tentamen Methodology in Marketing and Strategy Research. Bij brief van 28 juni 2012, ontvangen op 3 juli 2012, heeft appellant beroep ingesteld tegen de beslissing van verweerster van 28 juni 2012, inhoudende een afwijzing van het bezwaar bij de examinerator tegen de beoordeling van het door appellant afgelegde tentamen Methodology in Marketing and Strategy Research.

Het beroepschrift is door het College bij brief van 17 juli 2012 doorgezonden aan de voorzitter van verweerster met het verzoek om appellant uit te nodigen voor een gesprek om te bezien of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk zou zijn. Bij brief d.d. 13 augustus 2012 heeft verweerster het College bericht dat een minnelijke schikking inzake het beroep niet mogelijk is gebleken en aan het College een verweerschrift doen toekomen.

Het beroep is behandeld ter openbare zitting op 31 augustus 2012 alwaar appellant in persoon is verschenen. Namens verweerster is verschenen ....., secretaris .

II Het geschil

Het standpunt van appellant, zoals in de stukken neergelegd en ter zitting verwoord, kan zakelijk als volgt worden samengevat.

Appellant stelt zich niet te kunnen verenigen met het besluit van 28 juni 2012. Ter onderbouwing van zijn standpunt voert hij het volgende aan.

Appellant heeft op 23 januari 2012 het tentamen Methodology in Marketing and Strategy Research (hierna: het tentamen) afgelegd en hierbij net geen voldoende gehaald. Ter zitting brengt appellant naar voren dat dit mede te maken had met een treinvertraging, waardoor hij te laat aankwam.

De herkansing van het tentamen op 2 april 2012 was naar de mening van appellant inhoudelijk beduidend zwaarder en een minder goede afspiegeling van de leerstof dan de eerste tentamengelegenheid. Ondanks een zeer goede voorbereiding heeft appellant het tentamen niet gehaald. Appellant stelt dat slechts 30% van de studenten dit tentamen heeft behaald, een aanzienlijk lager slagingspercentage dan gebruikelijk bij tentamens van de master Bedrijfskunde, waarbij gemiddeld tweederde deel van de studenten een voldoende haalt.

Appellant is ervan overtuigd dat hij de zwaarte van het tentamen bij het bestuderen van de stof niet onderschat heeft. Bij de inzage gaf de examinerator aan dat het statistisch gezien niet onmogelijk is dat de herkansing zwaarder is dan de eerste kans, nu de opdrachten uit een pool van vragen willekeurig worden geselecteerd en hier kennelijk verschil in zwaarte tussen zit. De samenstelling van het betreffende tentamen is, zo gaf de examinerator aan, niet gecontroleerd zodat de mogelijkheid bestond dat zeer moeilijke en tevens vragen met een lage relevantie in het tentamen zijn verwerkt. Naar de mening van appellant blijkt hieruit dat de herkansing van het tentamen onevenredig veel zwaarder

heeft kunnen uitvallen dan de eerste kans. Zijn bezwaar bij de examinerator mocht echter niet baten. Het voorstel van appelland om de cijfers met 10% op te hogen, zodat minimaal 50% van de studenten een voldoende voor deze herkansing zou behalen, is door verweerster vervolgens afgewezen.

Appelland stelt dat verweerster ten onrechte niet heeft bevonden dat het tentamen een onvoldoende afspiegeling van de leerstof vormde, terwijl de slagingspercentages dit bewijzen. Hierdoor moet appelland nu geheel onnodig een half jaar langer studeren met een enorm verlies in professionele ervaringen en inkomensderving tot gevolg. Indien verweerster niet instemt met het verzoek de tentamencijfers op te hogen, verzoekt appelland om een extra herkansing op korte termijn.

Appelland verzoekt het College het beroep gegrond te verklaren en de bestreden beslissing te vernietigen.

Het standpunt van verweerster zoals vervat in de stukken en ter zitting nader uiteengezet, kan zakelijk als volgt worden weergegeven.

Verweerster stelt dat appelland in zijn beroep summier ingaat op de bestreden beslissing, waarbij verweerster heeft bepaald dat zowel zijn bezwaar bij de examinerator alsmede zijn beroep tegen de afhandeling van dit bezwaar ongegrond zijn verklaard en waarbij tevens is bepaald dat de cijfers voor het op 2 april 2012 afgelegde tentamen MMA032A niet opgehoogd worden. Verweerster handhaaft de overwegingen zoals weergegeven in de bestreden beslissing en wijst nog op het volgende.

Appelland stelt dat hij met een grote hoeveelheid leren in combinatie met een zorgvuldige voorbereiding “perfect voorbereid” zou zijn geweest voor de tweede gelegenheid van het tentamen van dit vak. Dit is een eigen mening van appelland en geen feit. Verweerster kan niet anders dan het feit constateren dat ondanks deze goede voorbereiding het tentamen niet is gehaald. Er zal zeker een causaal verband zijn tussen zwaarte van het tentamen en het slagingspercentage. Dit methodevak dat gegeven wordt in verschillende masterspecialisaties Bedrijfskunde, staat bekend als zwaar. Appelland beweert echter dat het tentamen “aanzienlijk zwaarder” zou zijn geweest en dat het “een minder goede afspiegeling” zou zijn geweest van de leerstof. Zoals in de bestreden beslissing is weergegeven was het tentamen niet veel moeilijker en in geen geval onevenredig veel moeilijker dan andere tentamens in dit vak en dus evenmin aanzienlijk zwaarder. De examinerator heeft deze conclusie gestaafd op onderzoek van andere tentamens gespreid over een aantal jaren. Appelland staft zijn bewering enkel op het slagingspercentage. Dit is onvoldoende als criterium voor het beoordelen van een tentamen, zeer zeker in vergelijkend perspectief.

Appelland beweert in zijn beroep dat verweerster niet bevonden heeft dat het tentamen een onvoldoende afspiegeling is van de leerstof. Dit is niet correct. Verweerster heeft in haar besluit met geen woord gerept over de afspiegeling van het tentamen van de leerstof. Verweerster is van oordeel dat een voldoende of onvoldoende afspiegeling van een tentamen van de leerstof uitsluitend inhoudelijk vastgesteld en getoetst kan worden en niet aan de hand van een slagingspercentage. Desgevraagd merkt verweerster ter zitting op niet tot in detail bij de examinerator te hebben nagevraagd hoe het betreffende tentamen was samengesteld. Over het algemeen bevat een tentamen een mix van kennisvragen en toepassingsvragen. Elke docent heeft een andere praktijk in het samenstellen van tentamens, aldus verweerster. Voorts merkt verweerster op dat een slagingspercentage van 30% niet heel ongebruikelijk is. Nu appelland geen inhoudelijke argumenten heeft aangevoerd ter onderbouwing van zijn standpunt dat het tentamen te moeilijk was, heeft verweerster geen nader onderzoek hiernaar verricht en is zij afgegaan op het oordeel van de examinerator in deze.

Verweerster acht zich niet bevoegd de cijfers van een tentamen op te hogen. Zij beschouwt dit als de competentie van de examinerator. Zoals gesteld in de bestreden beslissing heeft de examinerator duidelijk aangegeven de cijfers niet te willen ophogen met 10%. Hij ervaart dit als kwaliteitsderving. Verweerster heeft geen redenen om de examinerator, gezien het bovenstaande, te verzoeken tot een heroverweging en respecteert zijn standpunt.

Ten aanzien van het verzoek van appellant voor een extra herkansing, merkt verweerster op dat in de tweede helft van september er een derde gelegenheid komt voor dit vak. Het is een beleidsregel van verweerster dat een derde gelegenheid voor een tentamen alleen toegankelijk is voor studenten indien hun masterthesis aantoonbaar voor 1 oktober verdedigd zal zijn, zij alleen dit vak nog open hebben staan en er bijzondere omstandigheden aanwezig zijn of het in de lijn der redelijkheid ligt. Deze voorwaarden zijn niet van toepassing op appellant. Hij heeft immers twee vakken openstaan en er zijn voor zover bekend geen bijzondere omstandigheden aanwezig. Derhalve behoort een extra herkansing voor appellant niet tot de mogelijkheden. Deze voorwaarden gelden voor alle studenten; ze zijn gesteld omdat volgens artikel 4.1 lid 5 van de OER Masteropleidingen Algemeen Deel 2011-2012 slechts twee maal per jaar gelegenheid gegeven wordt tot het afleggen van een tentamen. Een derde gelegenheid is derhalve een uitzondering en dient volgens verweerster alleen plaats te vinden onder voorwaarden die hierboven genoemd zijn.

Verweerder verzoekt het College het beroep ongegrond te verklaren.

III Overwegingen

Bij de beoordeling van het geschil gaat het College uit van de gedingstukken en het verhandelde ter zitting. Gelet hierop overweegt het College als volgt.

In geding is de vraag of de beslissing van verweerster d.d. 28 juni 2012 in redelijkheid in stand kan blijven.

Het College stelt voorop dat de onderhavige beslissing tot de exclusieve bevoegdheid van verweerster behoort en slechts voor vernietiging in aanmerking komt indien deze in strijd is met de bij of krachtens de Structuurregeling van de Radboud Universiteit Nijmegen geldende regels dan wel met de redelijkheid en billijkheid. Het College heeft slechts een marginaal toetsende taak.

Ingevolge de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 26 mei 2000 (199901636/1, JB 2001/166) is het afnemen van tentamens en het vaststellen van de uitslag daarvan voorbehouden aan de desbetreffende examinator. De examencommissie kan een tentamenuitslag niet wijzigen, zelfs niet wanneer de OER bepaalt dat deze daartoe wel bevoegd is. Zij kan de examinator er wel op wijzen dat bij het vaststellen van de uitslag niet de toepasselijke wet- en regelgeving in acht is genomen. Het blijft echter ook in dat geval de examinator die uiteindelijk beslist.

Het College constateert dat appellant, naast het beroep op het in zijn ogen lage slagingspercentage, geen enkele inhoudelijke argumentatie heeft aangedragen voor zijn stelling dat het tentamen geen goede afspiegeling van de lesstof behelst. Anderzijds is door verweerster niet bestreden dat het mogelijk is dat de herkansing beduidend zwaarder is dan de eerste kans, nu de opdrachten uit een grote pool van vragen willekeurig worden geselecteerd en de samenstelling van het betreffende tentamen niet meer is gecontroleerd, waardoor de mogelijkheid bestond dat zeer moeilijke en tevens vragen met een lage relevantie in het tentamen zijn verwerkt. Het College geeft gelet hierop de examencommissie ter overweging om de wijze van tentamensamenstelling van dit vak te onderzoeken om de kwaliteit van de tentamens te waarborgen.

Het vorenstaande laat echter onverlet dat in het onderhavige geval niet is komen vast te staan dat het tentamen Methodology in Marketing and Strategy Research van 2 april 2012 inderdaad beduidend zwaarder was en geen goede afspiegeling vormde van de tentamenstof. Appellant heeft daarvoor immers geen concrete inhoudelijke onderbouwing aangevoerd, noch een inhoudelijke vergelijking gemaakt met eerdere tentamens Methodology in Marketing and Strategy Research. Voorts is het College met verweerster van oordeel dat het enkele criterium van een laag slagingspercentage onvoldoende is voor het oordeel dat het tentamen niet deugde. Een laag slagingspercentage kan immers ook aan allerlei andere factoren te wijten zijn. De conclusie is derhalve dat niet is komen vast te staan dat er gebreken kleefden aan het tentamen Methodology in Marketing and Strategy Research van 2 april 2012.

Ten aanzien van het verzoek om een extra tentamenkans is het College van oordeel dat de door appellant aangehaalde omstandigheden niet dusdanig zwaarwegend zijn dat verweerder in redelijkheid niet heeft kunnen vasthouden aan haar bovengenoemde beleidsregel.

Het vorenstaande overziend concludeert het College dat verweerder in redelijkheid tot haar beslissing heeft kunnen komen zodat deze in stand kan blijven.

IV Beslissing

Het College van Beroep voor de Examens, aldus vastgesteld te Nijmegen op 31 augustus 2012.